

CSALOGÁNY

BUCSÚJA

Zongora írta *hitével*

és hangokra tette

EGRESSI BENI

PESTEN.

HOLLÓSY KORNELLA

k. tisztelőinek ajánlja

Ara 30 kr.p.

A SZERZŐ.

PESTEN.

Ért. 100. A. E. Bruckner, in Pest.

5. kötet

0781/13

CSALOGÁNY BUCSÚJA

EGRESSI BENI^{től}.

Lassan érzékenyen.

ÉNEK.

Fáj szí- vem fáj majd meg re- ped

ZONGORA.

p

dim.

Ma - rad-nék én de nem le- het Re - - pül - - nöm kell

dim.

rf

f

egy i- dő - re Más vi - lág - - ba me - sze föld - re

pp

rall.

rall.

valamivel vidámabban.

mf Pe - - dig mi ked - - ves vagy ne - - kem Ren - gö bo - krom,

mf

zöld lak - - - hel - - yem: Ha ősz - - kor el -

ff

ff

fp hűl le - ve - led, *ritart:* *fp* Ö - - römmel meg halnék ve - led;

fp

ritart:

f elevenebben.

Meg té - - rek nem so - ká - - ra Nagy ú - - - ta -

f *piu mosso.*

mat be - jár - va Le - bo - rul - ván ke - - be - led -

p *ritart:*

p *ritart:*

ff *a tempo.* *pp*

re Ugy ha - lok meg ö - rü - móm - - be .

ff *a tempo.* *pp* *rall:*

Fáj szívem fáj, majd meg reped.
Maradnék én de nem lehet.
Repülnöm kell egy időre
Más világba, mesze földre.

Pedig mi kedves vagy nekem
Rengő bokrom zöld lakhelyem:
Ha őszkor elhűl leveled,
Örömmel meghalnék veled.

De a tavasznak jöttére,
Virulásod ünnepére
Ki zengne akkor dal't neked
Szívűből szakadtat édeset?

Talán idegen madárka?
Idegen annak szállása.
Idegen nyelven szűll hozzád
Nem érted annak dalát.

Itt rengett anyámbak fészke.
E' bokor hűs rejtékébe.
Elsű dalom esattant meg,
Én vagyok az édes gyermek.

Meg térek nem sokára
Nagy útamot bejárva.
Leborulván kebeledre,
Ugy halok meg örömembe.

b. b. 1010926652

B 781/13

Toluca

100-1073-0142.6652